

N:o 40.

Ank. till Riksd. kansli den 30 mars 1906, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lagar om vissa ändringar i strafflagen, om upphäfvande af förordningen den 1 juni 1819 angående sättet huru förfaras skall med sådana personers anhållande och tilltalande, hvilka begå förbrytelser i ett af de förerade riken Sverige och Norge samt därefter afvika till det andra, och om ändrad lydelse af 7 § i strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881.

Genom proposition, n:o 90, af den 16 innevarande mars, hvilken af båda kamrarna blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

1:o) Lag

om vissa ändringar i strafflagen.

Härigenom förordnas, att 1 kap. 5 §, 8 kap. 23 §, 9 kap. 9 §, 10 kap. 4 § och 12 kap. 9 § strafflagen skola upphöra att gälla, samt att nedannämnda lagrum i samma lag skola erhålla följande ändrade lydelse:

8 Kap.

1 §.

Hvar som, i uppsåt:

1. att lägga riket under främmande makt, eller från riket söndra en därtill hörande del eller besittning; eller

2. att med våldsamma medel upphäfva eller ändra någon af rikets grundlagar; eller

3. att Konungen lif eller frihet beröfva eller honom från tronen uttränga; eller

4. att tronföljare eller annan prins, som till tronen arfvinge är, lifvet beröfva, eller någon af dem från tronföljden utestänga;

gör uppror, eller annan gärning, den där innefattar uppsåtets fullbordan eller försök därtill; en sådan förrädare miste lifvet eller dömes till straffarbete på lifstid. Var faran ringa; då skall till straffarbete från och med sex till och med tio år dömas.

4 §.

Bär svensk man vapen emot riket, eller mot någon med detta i krig förbunden makt, miste lifvet eller dömes till straffarbete på lifstid.

5 §.

Har svensk man, genom uppmaning, eller eljest uppsåtligen, förmått främmande makt att med krig anfalla riket, eller makt, som med detta i krig förbunden är; miste lifvet eller dömes till straffarbete på lifstid.

6 §.

Svensk man, som

1. till främmande makt förräder krigsfolk eller andra invånare i riket, eller land, stad, fästning, pass eller annan försvarspost, tyghus, magasin, vapen- eller proviantförråd, fartyg, krigskassa eller annat dylikt, som tillhör riket eller makt, som med detta i krig förbunden är, eller något sådant, i förrädlig afsikt, förstörer eller fördärfvar; eller

2. förleder rikets eller med detta förbunden makts krigsfolk att till fienden öfvergå, eller till uppror eller annan trolöshet; eller

3. i förrädlig afsikt hindrar användandet af rikets eller med detta förbunden makts krigsfolk emot fienden;
miste lifvet eller dömes till straffarbete på lifstid.

9 §.

Svensk man, som i krigstid understöder fienden med krigsförnödenheter eller lifsmedel, eller för honom uppenbarar krigsmaktens ställning eller rörelser eller något rådslag eller beslut därom, eller genom teckning eller annorledes meddelar honom underrättelse om försvarsverk, hamn, farled eller väg, eller bedrager krigsmakten med underrättelse, den han vet falsk vara, eller i förrädlig afsikt hyser eller döljer fiendens spejare eller krigsfolk, eller åt fienden värfvar eller anskaffar sådant folk, eller på annat dylikt sätt honom tillhandagår, dömes till straffarbete på lifstid eller från och med sex till och med tio år.

12 §.

Begår utländsk man, medan han i riket vistas eller i dess tjänst anställd är, brott, som i 4, 5, 6, 7, 8, 9 eller 10 § sägs; varde därför lika med svensk man straffad.

24 §.

Svensk man, som utan Konungens tillstånd låter bruka sig såsom sändebud från främmande makt, i angelägenhet, som riket rör, eller inlåter sig i underhandling därom med främmande makt eller dess sändebud, dömes till fängelse.

25 §.

Värfvar man utan Konungens tillstånd folk i riket till främmande krigstjänst; dömes till fängelse i högst sex månader eller böter.

Har någon genom handling, som nyss är sagd, eller genom annan åtgärd, som i lag eller annan af Konungen utfärdad författning är förbjuden, satt riket i fara för krig eller repressalier, varde, där han bort kunna inse faran, dömd till fängelse. Kom det till krig, må till straffarbete i högst två år dömas.

10 Kap.

5 §.

Förbryter man sig, såsom i 1 eller 2 § sägs, emot tjänsteman eller annan, den där icke innehafver ämbete eller sådant uppdrag, som i 1 § omtalas, men är förordnad eller vald att offentligt tjänsteärende förrätta eller annan allmän befattning utöfva, eller kallad att vid offentlig förrättning tillhandagå; dömes, i det fall, som i 1 § sagdt är, till straffarbete i högst två år eller fängelse i högst sex månader, men, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, till böter, och i det fall, som i 2 § sägs, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Skall, till följd af Konungens förordnande, hvad i 19 kap. 11 och 12 §§ om statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller järnvägsanläggning stadgadt är tillämpas å dylik inrättning, som af enskilda personer, menigheter eller bolag gjord är; gälle hvad i denna § är stadgadt äfven för det fall, att brott, som där omförmäles, begås emot person, som är vid sådan inrättning anställd.

12 Kap.

18 §.

Har någon, antingen i uppsåt att begå förfalskning eller missbruk af svenska allmänna stämplor eller märken, eller af främmande allmänna stämplor eller märken, hvilka lika med svenska anses skola, eller att eftergöra eller förfalska mynt eller penningesedel, eller, med vetskap om annans uppsåt till sådant brott, förfärdigat eller anskaffat stamp, märkjärn, form eller annat verktyg, hvarmed förfalskningen verkställas skulle, och kommer ej brottet till fullbordan; varde ändock dömd till straffarbete i högst två år eller fängelse i högst sex månader.

Har någon utan behörigt uppdrag förfärdigat sådana stampar, märkjärn, formar eller verktyg, som i föregående moment omtalas; varde, ändå att han om uppsåt eller vetskap, som där sägs, ej öfvertygad varder, straffad med böter, högst etthundra riksdaler.

Har man, i fall som i denna § sägas, af egen drift det förfärdigade eller anskaffade förstört eller obrukbart gjort; vare från straff fri.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

2:o) **Lag**

om upphäfvande af förordningen den 1 juni 1819 angående sättet, huru förfaras skall med sådana personers anhållande och tilltalande, hvilka begå förbrytelser i ett af de förenade riken Sverige och Norge samt därefter afvika till det andra.

Häri genom förordnas, att förordningen den 1 juni 1819 angående sättet, huru förfaras skall med sådana personers anhållande och tilltalande, hvilka begå förbrytelser i ett af de förenade riken Sverige och Norge samt därefter afvika till det andra, skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

---

samt

3:o) **Lag**

om ändrad lydelse af 7 § i strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881.

Häri genom förordnas, att 7 § i strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Har svenskt krigsfolk, inom eller utom riket, gemensam tjänstgöring med krigsfolk från främmande stat, med hvilken Sverige är i förbund för krigs förande; då skall enhvar vid svenska krigsmakten anställd, som i sådan tjänstgöring begår brott emot person eller egendom, hörande till

den med Sverige förbundna statens krigsmakt, dömas till straff, som finnes stadgadt för enahanda brott emot person eller egendom, hörande till svenska krigsmakten.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

Emot propositionen, hvilken är föranledd af de förändrade förhållanden, hvori Sverige och Norge efter unionsupplösningen kommit till hvarandra, har utskottet icke funnit något att erinra och hemställer alltså,

att de i propositionen innefattade lagförslag må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 30 mars 1906.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
